

Малкото корабче

Надя и Лена много харесаха братовото си корабче. Тѣ се помолиха на Лилянчо да направи и на тѣхъ едно.

— Азъ ще ви направя, корабче — казалъ Лилянчо, само ще бѣде по-малко.

Той взелъ кибритена кутия, прилѣпилъ отъ картонъ малка пейчица за сѣдене, поставилъ мачта отъ кибритена клечка и прикрѣпилъ на нея книжни платна.

— Ето ви корабче — казалъ Лилянчо.

— Сега хайде да го спустнемъ въ водата.

Дѣцата се притекли при лиена, напълнили го съ вода и пуствали въ него своето корабче. То заплувало отлично.

Лилянчо направилъ отъ листа хартия вѣтрилца и ги подарилъ на Надя и Лена.

— Сега повѣйте съ тѣхъ надъ корабчето и то бързо ще полети, казалъ той.

Лена и Надя размахнали вѣтрилцата си, корабчето полетѣло, а дѣцата запѣли:

„Тихъ бѣлъ Дунавъ се вълнува

Весело шуми,

Параходътъ гордо плува

По златни вълни“

